

34. NEDELJA KRISTUSA KRALJA, 26.11. 2017

OZNANILA ZA TEDEN, 26.11. - 3.12.2017

GODOVI

Ponedeljek: Virgil in Modest, škofa, apostola Karantanije
Torek: Katarina Laboure, redovnica, vidkinja
Sreda: Saturnin, mučenec
Četrtek: Andrej, apostol
Petek: Prvi petek z obiski na domovih
Sobota: Prva sobota; Bibijana, mučenka
NEDELJA: 1. ADVENTNA NEDELJA - NEDELJA KARITAS

SVETE MAŠE

NEDELJA (26.)	ob 9 ^h : Za farane
Ponedeljek	ob 7 ^h : V dober namen
Torek	ob 17 ^h : Starši in brat Možina, Robidnica
Sreda	ob 7 ^h : V čast, zahvalo in priprošnjo sv. Jožefu
Četrtek	ob 17 ^h : Katarina Biček Molitev pred Najsvetejšim po maši
Petek	ob 17 ^h : Nežka Jelovčan in pok. Lukovi
Sobota	ob 17 ^h : Franc Slabe, 7.dan
NEDELJA (3.12.)	ob 9 ^h : Za farane

- **Današnja nabirka** je za pevski zbor, ki zvesto sodeluje pri nedeljskih sv. mašah s svojimi talenti in zavzetostjo. V letošnjem jubilejnem letu se je zbor sploh dobro odrezal. Potrebni je bilo precej vaj in precej ur priprave in prav je, da jim ob godu zavetnice sv. Cecilije damo priznanje z željo, da se jim novi mladi pridružite.
- **Teden Karitas** začenjamo z današnjo nedeljo z geslom *KJE SEM DOMA?* Teden Karitas skuša odgovoriti na tole: *Tedaj bo kralj rekel tistim, ki bodo na desnici: »Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta! Prejmite v posest kraljestvo, ki vam je pripravljeno od začetka sveta! Kajti lačen sem bil in ste mi dali jesti, žejen sem bil in ste mi dali piti, tujec sem bil in ste me sprejeli, nag sem bil in ste me oblekli, bolan sem bil in ste me obiskali, v ječi sem bil in ste prišli k meni.« Tedaj mu bodo pravični odgovorili: »Gospod, kdaj smo te videli lačnega in te nasitili ali žejnega in ti dali piti? Kdaj smo te videli tujca in te sprejeli ali nagega in te oblekli? Kdaj smo te videli bolnega ali v ječi in smo prišli k tebi?« Kralj jim bo odgovoril: »Resnično, povem vam: Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste storili meni« (Mt 25,34-40). Povabljeni v tem tednu k bogoslužju in k ljubezni do Boga in do bližnjega, ki jo nas uči Jezus sam, sveti Miklavž in vsi dobri ljudje.*
- **Verouk za 1. razred** bo jutri v ponedeljek (27.11.) ob 13.45; verouk za 1. razred skupaj s starši pa v nedeljo (3.12.) po sv. maši.
- **Delavnica adventnih venčkov:** ker bomo naslednjo nedeljo prižgali že prvo svečko na adventnem venčku, te vabim, da se nam pridružiš in izdeláš čisto svoj venček. Delavnica bo potekala v petek, 1.12. ob 17h v učilnici župnišča. Zaradi priprave materiala so zaželeni prijave do četrтка - 041 556 514 (Petra Čelik).
- **Adventni koledarji** - otroci po župnijah so vsako leto v adventu spodbujeni k dobroti in v smislu današnjega evangelija. Za ta namen so dobili **ADVENTNI KOLEDAR**, ki služi kot pomoč njim, staršem in katehetom pri doživljanju adventnega časa in pripravi na Jezusovo rojstvo. Koledar jih spodbuja tudi k njihovi solidarnosti z otroki po svetu, ki živijo v revščini in velikem uboštvu. Prihranki, ki jih v

decembrskih dneh podarijo otroci za svoje vrstnike, revne otroke po svetu, pomagajo zgraditi otroške vrtce, šole in ambulante v deželah v razvoju.

Letos bomo prisluhnili zgodbam naših misijonarjev iz misijonskih dežel o tem, kako različna ljudstva in verstva razumejo in preživljajo čas.

- **Spoved ob začetku adventa:** povabljeni v četrtek, na prvi petek in prvo soboto, da začnemo pripravo na božič v duhu misijona, da se ne bi izgubili v zunanostih in potrošništvu »veselega decembra«.
- **Miklavž** nam lahko pripomore k pravi pripravi na advent in božič kot predhodnik in znanilec božiča - Božjega učlovečenja in Božje ljubezni do nas. Obiskal nas bo v soboto, 2. decembra ob 18. uri v šolski dvorani. Pred tem pa povabljeni k duhovnemu srečanju z njim pri sv. maši, da ga bomo lahko posnemali v dobrodelnosti in ljubezni do bližnjega v duhu današnjega evangelija.
- **Darovanje** za potrebe cerkve in župnije - in Miklavža bo prihodnjo prvo adventno nedeljo.
- **Novo Ognjišče**, zadnja številka tega leta, je polno lepih in tudi pretresljivih zgodb, z lepim koledarjem, knjižno ponudbo in darilnim kuponom in vas pričakuje.
- **Srečanje ministrantov in staršev** je bilo v nedeljo po sv. maši. Domenili smo se: **1.** da bi ministrantje in ministrantke po razporedu ministrirali tudi med tednom pri večernih mašah (razpored dobijo danes teden), **2.** da bi eden od staršev po razporedu bil vsako nedeljo 15. minut pred začetkom v zakristiji, da bi skrbel za red med pripravo na sv. mašo (razpored je že tukaj) in **3.** enkrat na mesec (na drugo nedeljo) po maši bomo imeli ministrantsko srečanje.
- **Plaketa občine Gorenja vas - Poljane** je bila podeljena župniji Leskovica ob počastitvi 500 - letnice župnijske cerkve sv. Urha. To razumem kot priznanje tudi vsem, ki ste kakorkoli doprinesli, da je ta počastitev v vseh ozirih lepo uspela. Naj bo v čast našemu zavetniku in po njem Bogu.

RAZPORED STARŠEV V ZAKRISTIJI 15 MINUT PRED MAŠO

3.12.: Razložnik
10.12.: Klemenčič
17.12.: Mezeg
24.12.: Demšar
25.12. polnočnica: Gartnar
25.12. ob 10h: Demšar
26.12.: Biček

URNIK MOLIVCEV ROŽNEGA VENCA

DATUM	URA	MOLI NAPREJ
3.12.2017	8.30	Slavica Oblak
10.12.2017	8.30	Anže Čelik
17.12.2017	8.30	Andreja Kokalj
24.12.2017	8.30	Marjeta Trček
25.12.2017	23.30	Slavica Oblak
25.12.2017	9.30	Anže Čelik
26.12.2017	16.30	Andreja Kokalj
31.12.2017	8.30	Marjeta Trček

In bo spet prišel sodit žive in mrtve (R. Cantalamessa)

Prišli smo do zadnje nedelje bogoslužnega leta, ko obhajamo praznik Kristusa Kralja. V evangeliju smo priča poslednjemu dejanju človeške zgodovine: vesoljni sodbi.

»Ko pride Sin človekov v svojem veličastvu in vsi angeli z njim, takrat bo sédel na prestol svojega veličastva. Pred njim bodo zbrani vsi narodi in ločil bo ene od drugih, kakor pastir loči ovce od kozlov. Ovce bo postavil na svojo desnico, kozle pa na levico.«

Kakšna razlika je med tem prizorom in onim, v katerem je sojen Kristus! Tam vsi sedijo – Ana, Kajfa, Pilat –, on pa, vklenjen v verige, stoji; tu pa vsi stojijo, le on sedi na prestolu. Na tem svetu ljudje in zgodovina sodijo Kristusa; tisti dan pa bo Kristus sodil ljudi in zgodovino. On »tehta« ljudi in narode. Pred njim se odloči, kdo obstane in kdo pade. Pritožba ni možna. On je najvišja instanca. To je nespremenljiva vera Cerkve, ki v svoji veroizpovedi še naprej ponavlja: »In bo spet prišel v slavi sodit žive in mrtve. In njegovemu kraljestvu ne bo konca.«

V mnogih tisočletjih življenja na zemlji se je človek privadil na vse; prilagodil se je vsakemu podnebjju, postal je odporen na bolezni. Na eno stvar pa se ni nikoli privadil: na krivico. Še naprej jo čuti kot nekaj neznosnega. Upiramo se misli, da bi zlo, nasilje ostala nekaznovana in bi za vedno zmagala. Prav na to žejo po pravičnosti bo odgovorila sodba. Enkrat za vselej bo vse jasno!

Brez vere v vesoljno sodbo bi bil ves svet in vsa zgodovina nerazumljiva, pohujšljiva. Obiskovalci, ki pridejo na Trg sv. Petra v Rimu in se zagledajo v Berninijeve kolonade, dobijo najprej vtis precejšnje zmede. Stebri, razvrščeni v štirih vrstah, ki obdajajo trg, se zdijo »razmetani«. Vendar vemo, da je nekje na tlaku s krogom označena točka, na katero se je potrebno postaviti in slika se hipoma popolnoma spremeni. Prikaže se čudovita skladnost: štiri vrste stebrov so kakor ena sama vrsta. Čudež perspektive. To je podoba tistega, kar se dogaja na mnogo večjem trgu, ki je svet. V njem se nam zdi vse zmedeno, nesmiselno, prej posledica muhavosti naključja kot pa Božje previdnosti. Treba se je postaviti na pravo točko, da se ne bi zgubili in bi tako lahko za vsem videli določen red; ta prava točka je Božja sodba.

Kako se spreminja podoba dogodkov v človeškem življenju – tudi tisti, ki se odvijajo sredi današnjega sveta –, če gledamo nanje s tega zornega kota!

Vsak dan lahko slišimo novice o grozodejstvih proti slabotnim in nebogljenim, ki ostanejo nekaznovane. Videli smo ljudi, ki jih obtožujejo strašnih grozodejstev, pa se branijo z nasmehom na ustnicah, držijo v šahu sodnike in sodišča, ki se delajo močne zaradi pomanjkanja dokazov. Kakor da bi bili z oprostivijo pred človeškim sodnikom vsega rešeni. Rad bi jim rekel: ne varajte se; prav nič še niste opravili! Resnična sodba se mora šele začeti. Čeprav se bodo vaši dnevi iztekli na svobodi in bi se vas nekateri še naprej bali, drugi pa bi vas imeli v časti, morda vas bodo celo slovesno cerkveno pokopali, niste še prav nič opravili. Resnični Sodnik vas čaka za vrati in pred njim se ne da pretvarjati. Bog se ne da podkupiti. Spokorite se, ampak zares, ne le licemersko, da bi bili po storjenem hudodelstvu oproščeni kazni. Današnji evangelij nam tudi predstavi, kako se bo sodba izvršila:

»Tedaj poreče tudi tistim, ki bodo na levici: 'Proč izpred mene, prekleti, v večni ogenj, ki je pripravljen hudiču in njegovim angelom! Kajti lačen sem bil in mi niste dali jesti, žejen sem bil in mi niste dali piti, tujec sem bil in me niste sprejeli, nag sem bil in me niste oblekli, bolan sem bil in v ječi in me niste obiskali'.«

Kaj bo torej s tistimi, ki ne le da niso dali jesti lačnim, ampak so jim hrano celo jemali; ne le da niso sprejemali tujcev, ampak so ljudi pehali v tujčevanje; ki ne le da niso obiskovali jetnikov, ampak so jih krivično metali v ječe, jih ugrabljali, trpinčili, ubijali?

Tudi mi se ne smemo varati. Stvar ne zadeva le tistih nekaj kriminalcev. Prav lahko se vzpostavi vsesplošen čut, češ saj tako nihče ne bo kaznovan, zaradi katerega se kar tekmuje v kršenju zakonov, podkupovanju in podkupljivosti z opravičilom, da to tako delajo vsi, da je to

vsesplošna praksa. Kljub temu pa zakon nikoli ni bil odpravljen. Ko se nekega dne človek začne ob vsem tem spraševati, opazi vsesplošno razdejanje. Toda kdo se bo ustavil in pomislil, da je to dejansko naš položaj pred Božjim zakonom; stanje, v katerem na neki način živimo vsi? Veselo kršimo Božje zapovedi, drugo za drugo, vključno s tisto, ki pravi, da naj ne ubijamo (da niti ne govorimo o oni, ki pravi, naj ne prešuštujemo), s pretvezo, da to tako vsi delajo, da kultura, napredek, celo človeški zakoni, danes vse to dovoljujejo. Toda Bog ni imel nikoli namena ukiniti zapovedi in evangelija; takšen splošen občutek gotovosti je povsem lažen in je strašna prevara.

Na političnem področju se vsi ogorčeno odzovemo, kakor hitro kdo predlaga, naj bi z enim samim »zamahom gobe« zbrisali vse kazenske odgovornosti; vendar je prav to tisto, kar na duhovnem področju potihoma pričakujemo od Boga: en sam zamah z gobo čez vse. Sicer pa je – tako pravijo – Bog dober in vse odpušča. Če ne, kakšen Bog pa je? Pri tem pa ne pomislimo: če bi Bog soglašal z grehom, bi se zrušila razlika med dobrim in zlim in s tem vse vesolje.

Ne smemo dopustiti, da bi šle v pozabo besede, ki so nam jih izročili pretekli rodovi: *Dies irae, dies illa ...* »Strašen dan bo dan plačila ... Kolik strah bo svet obdajal, ko bo vseh sodnik prihajal, k ostri sodbi človek vstajal.« Kaj se je zgodilo s krščanskim ljudstvom? Nekoč so poslušali te besede z zdravim strahospoštovanjem. Danes ljudje gredo v opero, poslušajo Verdijev ali Mozartov Rekvijem; gane jih glasba *Dies irae*, in ko zapuščajo dvorano, mrmrajo melodijo, ki jo celo pospremi z mimiko telesa. Toda zadnja stvar, na katero bi človek pomislil je, da se te besede tičejo njega osebno, da je v njih govor tudi o njem.

Veliko se je govorilo o obnovi Michelangelove upodobitve Poslednje sodbe. Toda nemudoma je potrebno obnoviti neko drugo poslednjo sodbo, ki ni upodobljena na opečnatih zidovih, ampak v srcih kristjanov. Tudi ta podoba je povsem obledela in ji grozi, da bo uničena. »Onstranstvo (in s tem sodba) je postalo šala, tako negotova potreba, da se človek zabava celo ob misli, da so bili časi, ko je ta ideja spreminjala celotno bivanje« (S. Kierkegaard).

Kot otrok sem videl v nekem filmu prizor, ki ga nisem več pozabil. Železniški most se je zrušil v globino reke; z ene in druge strani sta visela v prazno kosa tračnic. Paznik bližnjega železniškega prehoda, ki je to opazil, je tekel naproti vlaku, ki je na večer prihajal z vso hitrostjo, se postavil sredi tirov, mahal s svetilko in obupano kričal: »Stoj, stoj; nazaj, nazaj!« Tisti vlak je živa podoba nas samih. Je podoba družbe, ki lahkomišeln napreduje v ritmu rock 'n roll-a, omamljena od svojih dosežkov, ne da bi se zavedala žrela, ki se odpira pred njo. Cerkev se trudi, da bi klicala, kakor oni paznik: »Nazaj, nazaj!«, toda kdo jo posluša?

Marsikdo se lahko skuša tolažiti češ, da je konec koncev sodni dan daleč, morda na milijone let. Jezus sam pa nam v evangeliju ponovno odgovarja: »Neumnež, kdo ti zagotavlja, da to noč ne bodo terjali obračuna za tvoje življenje?«

Tema o sodbi se v današnjem bogoslužju prepleta s temo o Jezusu, dobrem Pastirju. V Psalmu po berilu je rečeno:

**»Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka;
na sočne pašnike me vodi.«**

Smisel je jasen: danes se nam Kristus da najti kot Dobri Pastir, nekega dne pa bo prisiljen biti naš Sodnik. Zdaj je čas usmiljenja, takrat pa bo čas pravičnosti. Mi moramo izbrati, dokler imamo čas, s kom se hočemo srečati. Upam, da nam je čas, ki smo ga to leto preživeli skupaj v premišljevanju ob evangeliju, pomagal bolje spoznati Dobrega pastirja in se tako ne bomo bali Sodnika.

**KRISTUS KRALJUJ, KRISTUS ZMAGUJ,
V HOSTIJI SVETI NAM GOSPODUJ!**